

**Postul Mare,
timpul
împăcărilor**

6

**„De
opincă
să te
feresti!”**

7

**Obiecte
datate anul
5.000 îdH,
descoperite
pe AO**

11

condeie Ilfovene

Nr. 102 | martie 2026 | Publicație de cultură

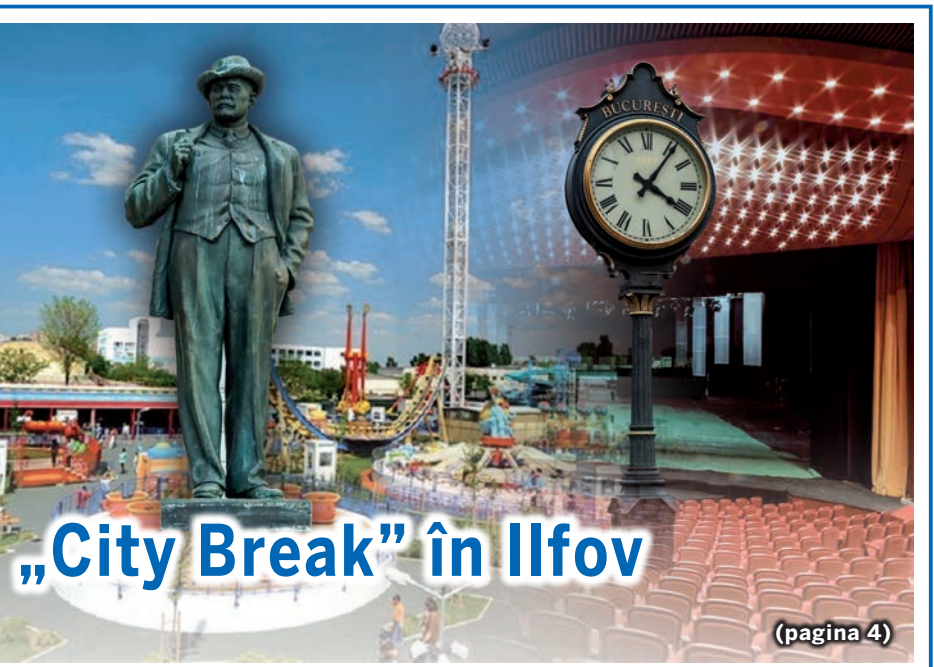
Dragobetele, mai mult decât o zi din calendar

(pagina 7)

Mărțișorul, liant social

(pagina 3)

„City Break” în Ilfov

(pagina 4)

Educație prin și pentru teatru la Măgurele

Peste 400 de copii de la grădinițele din Măgurele, Vârteju și Dumitrana au primit în data de 26 februarie vizita actorilor Teatrului „Ion Creangă” din București. Nu a fost o vizită oarecare, ci una educativă, pentru că pe scena din Aula Facultății de Fizică actorii au interpretat, special pentru cei 400 de preșcolari, spectacolul „Fata babei și fata moșului”, o adaptare interactivă a basmului clasic de Ion Creangă. Întâlnirea copiilor cu bucuria și emoția unui spectacol de teatru jucat pe scenă și adaptat vârstei a fost „facilitată” de Primăria Orașului Măgurele, Centrul Cultural „Theodor Stănescu” și Facultatea de Fizică a Universității din București. ■

✍️ Cristina ANGHELUȚĂ

POEZII

O nouă speranță

Florentina STOICA, profesor inv. primar la Școala Nr. 1 Dobroești

Un stol de ghiocci în inima grădinii
Răsărit, speranță, vis,
La un foc de tabără ascult
Cântul unui cer constelat.
Cu aripi de soare, o lăcustă zburătoare
dezmiardă un vârf de stea pierdută-n zare
O alinare se ascunde-n cupe
însetată de fericire,
ce poartă-n văzduh umbrele reci
transformate în poteci
Pulsații, căldură, bucurie, nesaț
pe-o aripă de vânt,
o nouă zi cu avânt.

Eros

Coca POPESCU

Ziua-nșelătoare ce mi-a promis iubire
S-a ndepărtat încet, încet de mine.
Doar holograma o zăresc prin vis
Pe drumuri șerpuite, odor de neatins.
Plătind cu viața secunde de jad,
Templul plăcerii interzise
Rezistă și după un milion de ani.
Ce versatilă-i viața și plină de comori!
În turnul rece și azi se-aud viori.
Statui ce-ntruchipează fapta
Cu forme adâncite, lucioase și divine
Ispite pentru eros,
Clădești o temniță cu vise pentru mine,
Când umbrele dansează languros
Să evadez îmi este teamă.
Mi-ai oferit o viață, dar ce folos!?
Fără iubire și visul se destramă.

Rugă

Nicoleta TUDOR

Doamne, dacă mă iubești
Și știu de pe-acum că... da,
Atunci când mă mai privești
Să-mi dai din răbdarea Ta.

Și aș vrea să Te mai rog
Sănătoasă să mă ții.
Când mintea îmi mai ia foc
Și simt că nu pot trăi

Să-mi dai pace în furtună,
Să-mi înlături orice nor,
Să simt vremea că e bună,
Să nu mai privesc în gol.

Ține-mi fruntea sus, Părinte,
Când mă-ndoi sub greul meu,
Pune-mi lumină-n cuvinte
Și nădejde-n piept mereu.

Când nu știu pe ce cărare
Pașii mei să îi mai duc,
Fii Tu semn și alinare,
Pentru mine fă un truc.

Iar de-am crucea prea amară,
Umerii prea oboșiți,
Dă-mi puterea s-o car iară
Doamne, să nu mă eviți.

Și când ziua se termină
De sunt tot nefericită,
Ia-mă, Doamne, și m-alină
Ca pe-o fiică rătăcită.

Căci mă las în mâna Ta,
Pe mine și ce iubesc,
Tu ești acum casa mea
În care mă regăsesc.

Amin.

Publicație realizată de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov în parteneriat cu Centrul Român pentru Inițiativă Socială

condeie ilfovene

Nr. 100 | ianuarie 2026 | Publicație de cultură

**Ziua Culturii Naționale
moment de reflecție
asupra moștenirii culturale**

(pagina 3)

COLUMNĂ

✍️ Nică D. LUPU

Într-un adecvat orizont de timp, a apărut ideea unei posibile realizări în sanctuarul presei scrise din perimetrul ce îmbrățișează patern, capitala. Apoi, a prins contur palpabil proiectul unei reviste polivalente pentru care această zonă mănoasă spiritual, se evidențiază ca un spațiu prielnic unui asemenea scop. Trebuia să i se dea un nume expresiv, cu valoare cât mai cuprinzătoare. S-a avut în vedere faptul că vor fi utilizate multe condeie de mare diversitate pentru consemnarea unor cuvinte alese, opinii pertinente, știri locale și chiar producții literare. De aceea, „nașii” i-au zis CONDEIE. Pentru personalizare (să se știe care-i arealul oglindit în aceste pagini) au mai adăugat termenul orientativ – ILFOVENE. Așa a fost făcut primul pas al noii reviste pe o cale, care s-a dorit încă de la început, să fie cât mai lungă și prestigioasă pe treptele timpului, plină de frumoase înfăptuiri, cu ecouri de neuitat.

Au venit cu devotament remarcabil, arhitecții literari și constructorii beletristici. Aceștia s-au apropiat în intenții până la contopire și au pus bazele edificiului proiectat cu adâncă crezare și înțelepciune. În prima lună, au demarat lucrările viitorului zid marmorean al unei apreciate columne a publicisticii, vizându-se înălțarea tot mai mult în aprecierile cititorilor, până în timpurile stră..., strănepoților... Umblând încrezătorii prin arealul ilfovean, „culegătorii” au urmărit colectarea unor flori plăcut meșteșugite, aduse din perimetrul scrierilor de mare diversitate, care au fost strânse într-un elegant buchet cu formă de coroană imperială și tipărite cu pricepere într-o duzină de pagini cu pluralitate stilistică și cu imagini impozante bine prezentate și laudativ apreciate.

Pe portativul paginilor imprimate cu

măiestrie profesională, au apărut note de mare diversitate: localități splendide gospodărite încântător, oameni pricepuți cu preocupări dintr-o gamă foarte largă de îndeletniciri, școli deosebite și performanțe școlare de admirat, sărbătoriri cu prilejuri multiple de s-ar putea crede că tot Ilfovul e în sărbătoare de atâtea ori (sigur că are ce să celebreze), pagini de cultură, istorie, geografie, meșteșuguri, perle folclorice specifice zonei metropolitane...

Remarcăm faptul că o foarte mare parte a cuprinsurilor bogate poartă amprenta inconfundabilă G.G., ca patriarh de preamărit. Vin apoi, într-o măsură de ranguri următoare, semnăturile altor personalități care manifestă dorințe și priceperi de comunicare și afirmare pe calea scrisului. Partea din zona încheierii unui periplu larg, este rezervată CCD Ilfov, această instituție care-i cu partitură definitorie în peisajul didactic. La un moment dat, am pășit cu optimism în alaiul semnatarilor acestor pagini, prezentându-mă cu modeste tablete literare. De pe o asemenea poziție, am preconizat o contribuție personală cu o câțime la înălțarea construcției monumentale prezentă în peisajul presei românești. Strat de zid peste strat de zid edificator, fiecare apariție fiind considerată o „căramidă” în edificiul fastuos, număr lunar peste număr lunar, a fost depășită cifra 100 de luni calendaristice, fiecare cu cifra jurnalistică adecvată. Urmează meșteșugirea altor trepte scripturale care să fie alimentate din energia acestor spații binecuvântate, deoarece, înainte mult mai este și totodată, mai e mult până departe... ■

Director al Centrului Județean
pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială
Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR
Redactor șef:
George V. GRIGORE
Redactori:
**Cristina ANGHELUȚĂ, Iulia GEORGESCU,
Marius Florin VĂDUVA,
Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ**

Foto: **George V. GRIGORE**
DTP: **Dan DULGERU**
Tipar: **Tipografia București**

Tel. **0371.084.001**
e-mail: **condeieilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984 - ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

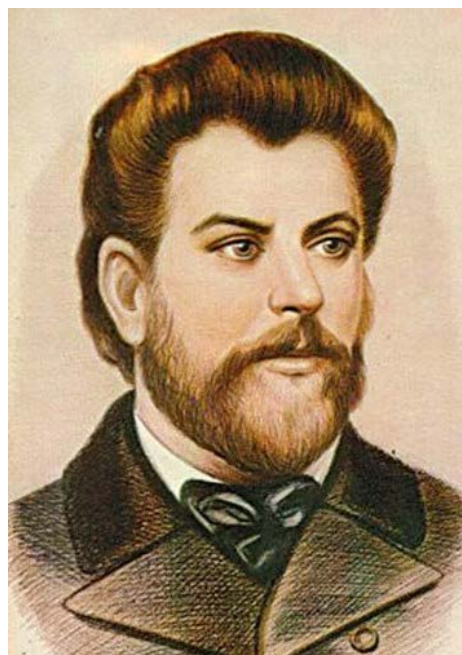
1 Martie – Mărțișorul și nașterea lui Ion Creangă

Elementul central al acestei tradiții este o mică podoabă alcătuită din două fire împletite, roșu și alb, care sunt purtate drept simbol al echilibrului cosmic între forțe opuse: iarna și primăvara, frigul și căldura, viața și renașterea. Firele sunt adesea însoțite de mici talismane (trifoi cu patru foi, buburuze, flori, coșari, potcoave, fluturi, inimi etc.), care simbolizează noroc, sănătate, dragoste și protecție.

Tradiția spune că mărțișorul se poartă la piept sau la îmbrăcăminte în prima parte a lunii martie și apoi, odată cu revenirea păsărilor migratoare sau cu înflorirea pomilor fructiferi, acesta ar trebui îndepărtat și pus pe ramurile unui pom, pentru a transmite natura renașterii și noroc către lume.

În prezent, oferirea mărțișorului este un gest de apreciere, prietenie și respect. În unele regiuni ale țării bărbații oferă mărțișoare femeilor, în altele se schimbă între tineri sau chiar între generații. Tradiția, deși veche, este încă vie și adaptată la ritmul societății contemporane, fiind un simbol al legăturii dintre oameni și ritmul natural al lumii. De asemenea, pe 1 martie 1837 s-a născut la Humulești, Ion Creangă, una dintre cele mai importante figuri ale literaturii române din secolul al XIX-lea. Creangă este recunoscut astăzi ca un scriitor remarcabil, rămas în conștiința colectivă pentru modul unic de a reda lumea satului românesc și pentru felul în care a evocat copilăria, tradițiile și umorul popular.

Creangă a fost și un educator, povestitor și dascăl dedicat, prieten al altor figuri marcante ale culturii românești, cum ar fi Mihai Eminescu. A scris povești, povestiri și texte inspirate din tradiția populară, îmbinând sensibilitatea rurală cu un umor inegalabil și o profunzime a observațiilor asupra societății. Opera lui Ion Creangă a căpătat valoare universală, fiind parte din bibliografia de bază a literaturii române și inspirând generații întregi de cititori, de la copii la adulți. Celebrele sale lucrări, precum „Amintiri din copilărie”, rămân un reper al modului în care literatura poate celebra viața simplă și autentică a comunității.

Pe cât de diferite ar părea la prima vedere, Mărțișorul și ziua de naștere a lui Ion Creangă se întâlnesc în aceeași zi, pe 1 martie, și au în comun simbolismul renașterii și al reconectării cu rădăcinile. Tradiția mărțișorului este despre reînnoire, despre întoarcerea luminii, despre reîntâlnirea cu viața care înflorește după lunga iarnă. La fel, opera lui Creangă redă reîntoarcerea la esența umană și la valorile simple ale copilăriei, familiei și comunității. Astfel, ziua de naștere a acestui scriitor cade într-un moment simbolic în care natura, la rândul ei, își reia ciclul vieții.

Într-un sens cultural mai larg, această coincidență reflectă modul în care identitatea românească îmbină tradițiile populare și valorile literare într-un mod natural și armonios. Mărțișorul este o tradiție care aduce oamenii împreună în spiritul primăverii, iar lucrările lui Creangă îi unesc prin universul povestirilor și amintirilor ce vorbesc despre comunitate, familie și moștenire culturală. Împreună, aceste repere culturale transformă 1 martie dintr-o simplă dată în calendar, într-o zi de celebrare a spiritului românesc, prin tradiție și prin literatură. ■

Surse bibliografice:
Otilia Hedeșan (2016). *Mărțișorul*. Ediție limitată. Editura Universității de Vest.
George Călinescu (1964). *Ion Creangă; Viața și opera*. Editura Literatura.

Alexia-Maria JUNCU

Ziua de 1 martie este una dintre cele mai încărcate simbolic din calendarul tradițiilor românești, marcând venirea primăverii prin sărbătoarea Mărțișorului, dar și ziua de naștere a lui Ion Creangă, unul dintre cei mai îndrăgiți scriitori clasici din literatura română. Această zi, în care trecutul mitic și tradițional se împletește cu patrimoniul cultural și literar, merită privită în profunzime, atât ca obicei, cât și ca semnificație. În fiecare an, românii celebrează tradiția numită Mărțișor, o sărbătoare a începutului de primăvară și un obicei străvechi legat de renașterea naturii și speranța revenirii vieții după iarnă. Termenul „mărțișor” este diminutivul vechi al lunii martie și înseamnă, literal, „mica lună martie”. La originea tradiției stă un obicei de mii de ani, care se întâlnește nu doar în România, ci și în zonele învecinate precum Republica Moldova, Bulgaria sau Macedonia de Nord, sub forme asemănătoare, cum ar fi „Martenitsa” sau „Martinka”.

Mărțișorul, liant social

„Hai la mărțișoare... pentru fiecare...
Hai la pandantive... pentru voi am stive...”

Mărțișorul, recunoscut ca patrimoniu cultural imaterial al UNESCO, poartă în firul său alb-roșu credințe

populare străvechi despre renaștere, protecție și speranță, o tradiție vie care ne leagă de rădăcini. Simbolistica și semnificațiile inițiale ale mărțișorului s-au estompat în timp sau a primit noi interpretări ale semnificațiilor inițiale. Târgurile de specialitate, organizate din ce în ce mai des în ultimii ani, au dus și la o întoarcere către

vechile simboluri, dar i-au mai adăugat un rol, cel de liant al comunităților. Această funcție de socializare, de creștere a comunicării sociale, s-a putut observa în acest an în județul Ilfov, cu ocazia târgurilor de mărțișor organizate, de exemplu, la Măgurele, Mogoșoaia și Glina.

Glina

Mogoșoaia

Măgurele

Glina are inimă

Sâmbătă, 28 februarie, curtea Școlii Gimnaziale nr. 2 din satul Cățelu a devenit locul unde solidaritatea, creativitatea și spiritul comunitar s-au întâlnit sub semnul primăverii. Târgul de Mărțișor „Glina are inimă” a adus împreună copiii comunității, care, sub îndrumarea atentă a profesorilor, au confecționat cu migală, talent și mult suflet mărțișoare. Fiecare mărțișor a spus o poveste, iar fiecare gest de susținere a întărit ideea că în Glina comunitatea poate fi o familie. Evenimentul a fost unul caritabil, implicând și unind oamenii pentru susținerea unei cauze umanitare. Copiii au fost încurajați să ducă tradițiile mai departe și de Hubert Thuma, președintele Consiliului Județean Ilfov, George Ene, primarul comunei Berceni, și Gabriel Dumănică, primarul comunei Afumați.

Mărțișor cu suflet, la Mogoșoaia!

Copiii Școlii Gimnaziale nr. 1 din Mogoșoaia și de la Centrul Cultural din localitate și-au prezentat mărțișoarele și aranjamente handmade într-un târg plin de culoare, emoție și imaginație. Cu zâmbete largi și foarte mândri ceea ce au reușit să creeze, copiii au devenit cu această ocazie și povestitori captivanți, dar și negustori pricepuți care și-au promovat produsele. Nu are importanță că nu toate mărțișoarele create de copii au atins perfecțiunea, ceea ce a fost cel mai important a fost că au fost împreună, că au socializat și că, fără să-și dea seama, au exersat abilități pe care nu știau că le au. A fost mai mult decât un târg, a fost bucuria copiilor pusă în obiecte mici și colorate, făcute cu mult suflet.

Antuanela ROȘIORU

Târg de Mărțișor la Măgurele

În perioada 28 februarie – 3 martie Căminul Cultural din orașul Măgurele a fost gazda unui târg de mărțișoare, ai cărui protagoniști au fost tot copiii. Au fost mărțișoare lucrate manual, cu grijă și imaginație, produse artisanale și obiecte handmade create nu doar de copii, ci și de producători locali. Pentru cei mici au fost organizate și ateliere de creație și activități interactive care încurajează creativitatea și dialogul între generații. Târgul de Mărțișor a fost un bun pretext pentru a aduce din nou oamenii împreună, pentru a se bucura și încuraja reciproc, și, foarte important, să-și strângă mâinile și să se privească în ochi, într-un salut la început de primăvară.

Cultura și Finanțe

În perioada 17-19 februarie 2026 s-a desfășurat la București o întâlnire a specialiștilor în finanțe, cu peste 80 de participanți din țări europene, având ca scop consolidarea competențelor profesionale ale specialiștilor în finanțe publice din țările membre și sprijinirea implementării reformelor sistemelor naționale de management financiar, realizate prin schimb de experiență și transfer de cunoștințe între practicieni. La invitația Ministerului Finanțelor din România, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov al Consiliului Județean Ilfov a susținut latura artistică a evenimentului prin participarea Ansamblului „Bucură-te București”, care a susținut la Casa Centrală a Armatei o suită de dansuri populare, în coordonarea profesorului Cornel Gănescu. Astfel, Miercuri, 18 februarie 2026, de la ora 19.30, în cadrul evenimentului internațional „PEMPAL Treasury COP Thematic Meeting” a avut loc momentul artistic. Prestația încărcată de culoare, de emoție și mesaj ancestral tradițional a momentului a adus în sufletul fiecărui participant un ceva din vibrația tradițiilor românești, momentul artistic fiind recompensat cu aplauze și ovații binemeritate. La evenimentul trezorerierilor au participat reprezentanți din 19 țări - Albania, Armenia, Azerbaidjan, Bosnia și Herțegovina, Croația, Georgia, Ungaria, Kazahstan, Republica Kârgâzstan, Moldova, Muntenegru, Macedonia de Nord, România, Serbia, Tadjikistan, Turcia, Turkmenistan, Uzbekistan și reprezentanții Trezoreriei Naționale a Africii de Sud. ■

George V. GRIGORE

Afumați, un loc de vizitat

George V. GRIGORE

De Radu de la Afumați al Țării Românești ați auzit la orele de istorie, dar că ruinele curții lui domnești să află în județul Ilfov sunt puțini care știu.

Iar faptul că de-a lungul anilor numărul turiștilor care vizitează Ilfovul este în creștere se datorează și participării constante a comunei Afumați la Târgul de Turism al României. Este singura comună din județul care își promovează astfel potențialul turistic, povestirile și legendele legate de localitate.

Conform obiceiului, și în acest an comuna și-a promovat, în perioada 12-15 februarie 2026, patrimoniul istoric, proiectele de dezvoltare și oportunitățile de petrecere a timpului liber la doar câțiva kilometri de București.

La standul său, inspirat numit „Afumați – Istorie și contemporaneitate”, a prezentat celor interesați informații despre trecutul și prezentul localității, volume de istorie („Afumați, file de istorie”) și documentare care au rulat pe o tablă interactivă. Au fost povești despre Radu de la Afumați, despre conacul stolnicului Constantin Cantacuzino,

despre biserica veche cu hramul Adormirea Maicii Domnului, dar și despre râul Pasărea și salba de iazuri care traversează localitatea și pădurea Afumați. Promovarea s-a făcut și pe partea artistică, prin momente speciale susținute de copii și tineri din comună. A fost prezentă și îndrăgita artistă Laura Ion, dar și corul școlii din Afumați, coordonat de învățătoarea Natalia Stancu, încurajați de prof. Izabella Pena, directorul școlii. Un moment special a avut și violonistul Eduard State. Au mai urcat pe scenă și tinerele și talentatele Sara Tudor și - Giulia - Radu, iar apoi au evoluat trupele de dans „Mini Smart Kids” și „Smart Kids”, alături de interpretele ilfovene Bianca Gheorghe, Daria Sebe și Maria Alexandra Dobre.

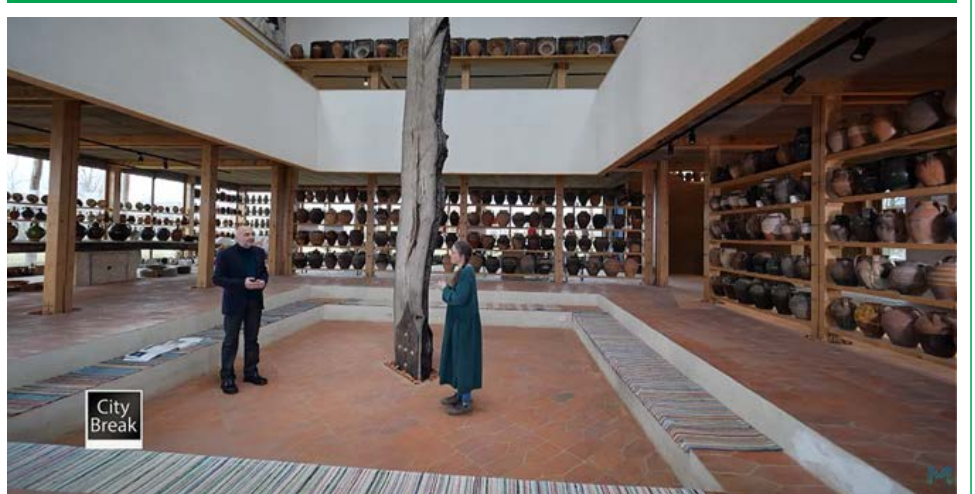
„Bucureștenii și ilfovenii își pot petrece timpul liber în comuna noastră. Dacă vor veni, vor descoperi că avem locuri frumoase”, a afirmat edilul localității primarul Gabriel Dumănică, adăugând că în acest an se vor împlini 516 ani de la prima atestare documentară a localității. ■

„City Break” în Ilfov

Duminică, de la ora 17:00, pe Metropola TV, în emisiunea „City Break” veți putea urmări un nou sezon care oferă de data aceasta noutăți turistice din județul Ilfov și informații istorice legate de această zonă. Având-o ca bun ghid și călăuză pe doamna Alexandrina Niță, director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, călătoria a început din satul Piscu (comuna Ciolpani), la Muzeul Atelier - Școală de aici, creat și coordonat de familia de artiști Scripcariu.

George V. GRIGORE

Cum faci să te știe toată Europa cu o roată de olar, un car de entuziasm și un vagon de talent? Puteți afla urmărind emisiunea!

Urmează „călătoria” către Mănăstirea Căldărușani, bogată vatră spirituală, cu un muzeu încărcat de istorie în care se află icoane pictate de Nicolae Grigorescu, din perioada uceniciei la cursurile de artă plastică desfășurate pe lângă această mănăstire. Mai sunt și legendele care acoperă cu un lițoliu de taină sutele de ani ale așezământului și pe care, desigur, sunteți curioși să le aflați...

Dacă nu ați reușit să urmăriți aceste episoade „City Break”, le puteți găsi și pe canalul de YouTube. ■

Buftea. Dragobetele, mai mult decât o zi din calendar

George V. GRIGORE

Sărbătoarea de Dragobete, numită și „Cap de Primăvară”, este, conform credinței populare, ziua în care natura și inima omului se trezesc deodată. Din această zi și în zilele următoare, chiar și în luna martie în unele zone, „se face Dragobetele”: fetele strâng zăpadă și se spală cu apa rezultată din topirea ei, să fie frumoase și plăcute peste an. Când Dragobetele se face în luna martie, fetele adună din pădure frunze fragede de fragi, pe care le pun în apa provenită din topirea zăpezii și se spală apoi, pentru a fi curate, sănătoase și plăcute ca fragii. (Romulus Antonescu – Dicționar de simboluri și credințe tradiționale românești (2016). Deși este o sărbătoare cu dată fixă, există variante zonale care se petrec la date diferite. În „Ghidul sărbătorilor românești” Irina Nicolau ne atrage atenția că nu se prea știe cine este acest Dragobete. În unele legende apare ca fiu al Babei Dochia, în altele are calitatea de cumnat al lui Lăzărică cel mort din dor de plăcinte.

Oricum, este tânăr și, fiind tânăr, este protectorul dragostei și al îndrăgostiților. Un fel de Sfântul Valentin. A fost comparat cu Eros și Cupidon. De Dragobete se împerechează păsările și se pun să facă cuib. Fetele și băieții merg la pădure să culeagă ghiociei și să adune apă din zăpada netopită. Și în zilele noastre se petrece, în încercarea de a-i aduce laolaltă pe tineri. Astfel, La Buftea, Palatul Cultural a fost, în 24 februarie 2026, gazda spectacolului „Dragobete – Sărbătoarea iubirii la români”. În program s-au regăsit momente muzicale oferite de Ansamblul Vocal – Instrumental „A Doua familie”, coordonat

de prof. Mărioara Marcu, de interpreții Bianca Onofrei și Irinel Valentin Buea, dar și piesele de teatru „Dragobete – Conectare la inimă” și „Capcana dragostei”, interpretate de elevii Liceului Barbu A. Știrbey din oraș. A urmat un concert extraordinar „Je t’aime” – o incursiune muzicală spre inima Parisului, un moment de eleganță muzicală și vibrație artistică aflată în căutarea frumuseții pure, susținut de tenorul Ștefan Von Korch și soprana Oana Șerban, acompaniați de Marta Băceanu Tudor la pian. Tinerii au primit din partea Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov ursuleți de pluș, ciocolate, cărți („Poezii” de Ion Minulescu), stikere și flori. Din partea autorităților județene și locale au participat Alexandrina Niță, director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, și Alexandru Vaida, viceprimar al orașului Buftea. Astfel s-a sărbătorit iubirea și rădăcinile ei românești, pentru că Dragobetele este mai mult decât o zi din calendar, este o poveste venită din mitologia noastră, un simbol al tinereții, renașterii și al bucuriei de a trăi. În mitologia românească Dragobetele este zeul tinereții și al iubirii, fiul Babei Dochia,

simbol al primăverii și al începuturilor. În dimineața de 24 februarie, satul tradițional se îmbrăca de sărbătoare. Fetele și flăcăii se întâlneau la biserică, apoi porneau prin păduri și lunci după flori de primăvară. Dacă găseau fragi înfloriți, îi adunau în buchețele și rosteau descântece pentru a fi dragi peste an. Pe dealuri se aprindeau focuri, iar tinerii stăteau la povești. La prânz, fetele coborau în fugă spre sat, obicei cunoscut sub denumirea „zburătorit”. Băiatul care le îndrăgise le urmărea. Dacă o ajungea și fata îl plăcea, îl săruta în văzul tuturor. De aici expresia: „Dragobetele sărută fetele!”. Sărutul era o logodnă simbolică, valabilă cel puțin un an.

Unii tineri își creștau brațele în formă de cruce și își uneau rănile, devenind frați sau surori de cruce. Alții făceau legământ doar prin îmbrățișare și jurământ de ajutor. Se făcea apoi ospăț pentru prieteni. Nu se sacrificau animale, pentru a nu strica rostul împerecherilor. Femeile atingeau un bărbat din alt sat pentru a fi drăgăstoase tot anul. Fetele strângeau „zăpada zânelor”, iar apa topită era păstrată pentru frumusețe și descântece de dragoste.

Nu se cosea și nu se muncea la câmp. Se făcea curățenie în casă, pentru spor și belșug. În unele sate se scotea din pământ rădăcina de spânz, folosită în medicina populară. Se spunea că bărbații nu trebuie să supere femeile, altfel nu le va merge bine tot anul. Iar fata care nu întâlnea un băiat de Dragobete risca, în credința populară, să nu fie iubită tot anul. Dragobetele este de fapt o celebrare a vieții, a începuturilor, a bucuriei, a naturii care renaște și a inimilor care învață să bată împreună. Organizatorii evenimentului de la Buftea au fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria Orașului Buftea și Palatul Cultural Buftea. ■

Cultura populară românească în marile ei articulații

Din preocupările unui etnolog născut în Ilfovul vechi

Etnologul, antropologul, folcloristul și profesorul Nicolae Constantinescu (1941 - 2025) s-a născut la Fierbinți-Târg, cunoscut și ca Fierbinți-Stroești sau Târgu Fierbinți, din Ialomița. Orașul se află în extremitatea vestică a județului, la limita cu județul Ilfov, pe malurile râului Ialomița, la coada lacului Dridu pe care acest râu îl formează chiar înainte de confluența sa cu Prahova. În trecut Fierbinți a aparținut un timp și de județul Ilfov.

După studii universitare de limba și literatura română la Universitatea din București (1958-1963) a făcut și studii de specializare la Portland, în Statele Unite (1976-1977). Devine lector, apoi conferențiar (1990) și profesor (1995) la Catedra de Teoria literaturii și folclor a facultății absolvite, șef al Catedrei de etnologie și folclor (1996). Obține titlul de doctor în științe filologice al Universității din București cu lucrarea Rima în poezia populară românească. Este membru al Societății Internaționale de Studierea Narațiunilor Populare (ISFHR), al Societății de Antropologie Culturală din România (SAC) și membru în colegiile de redacție ale publicațiilor „Revista de etnografie și folclor”, „Memoriile Comisiei de folclor” și „Limbă și literatură”.

„Rima în poezia populară românească” (1973), o bună introducere în studiul problemei, se remarcă îndeosebi prin analiza funcțiilor rimei. Pe baza unei analize structurale de adâncime, autorul stabilește frecvența rimelor (pe primul loc se situează cele oxitone și paroxitone) și subliniază rolul lor de „semn al codului poetic”, de „marcă cu funcții multiple”. Rețin atenția, de asemenea, considerațiile privind relațiile rimei cu accentul și prezentarea unor tipuri de rime, ca „rima minus” și „rima zero”, a căror frecvență vădește „primatul acordat de estetica folclorică sensului”. În Lectura textului folcloric (1986), autorul face mereu trimitere, prin opoziție, la textul literar cult, pentru a demonstra că poezia folclorică își are un mod propriu de existență, un statut diferențiat, aparținând unui tip de cultură „puternic semiotizată”, ale cărei note caracteristice (tradiționalitate, oralitate, variabilitate, anonimă) fac din ea o „formă specifică” de creație sincretică, rezultantă a mai multor limbaje. În creația folclorică formalizarea atinge toate nivelurile operei. Cartea reușește să fie ceea ce și-a propus: o lectură „din interior”, prin „asumarea codului legităților, particularităților faptului literar folcloric izvorâte din modul său propriu de existență”. Este - așa cum a recunoscut critica de specialitate - o „carte incitantă, care invită la reflecție”, care „face posibilă discutarea și regândirea textului folcloric

ca realitate etnoculturală prin mijlocirea unei viziuni împrăștiată a câștigurilor științelor contemporane, avansând unghiuri de vedere insolite, eliberate de sub rutina unor opinii, poate prea degrabă clasicizate” (Ion Șeuleanu). Dumitru Caracostea, în propunerea de tipologizare a folclorului românesc, acordase mare atenție raporturilor de rudenie, pe care își fundamentase de altfel schița tipologică, iar școala de cercetare sociologică de la București, condusă de Dimitrie Gusti, înscrișese între preocupările ei chestiunea raporturilor de rudenie. Aceste două repere precedă studiul lui Constantinescu, Relațiile de rudenie în societățile tradiționale. Reflexe în folclorul românesc (1987; Premiul „S. Fl. Marian” al Academiei Române), care aduce o perspectivă nouă în tratarea problemei, aceea a antropologiei structurale. În cea de-a treia parte a studiului, autorul urmărește „felul în care poezia populară (în sens generic), ca metatext, citește sau reflectă raporturile de familie ca referent, ca realitate, ca text”. Accentul cade pe modelul românesc de înrudire, pe sistemul său complex, de la forme ca

nășia, înfrățirea, legătura cu „moșii”, la acelea de cosangvinitate și de căsătorie. Constantinescu face o legătură cu modul „în care relațiile de rudenie au fost reținute și transfigurate artistic în principalele categorii ale liricii orale”. Relația dintre mamă și copii, „cea mai veche relație de rudenie instituită și conceptualizată vreodată”, este urmărită în reflexele ei din cântecele de leagăn, în doinele de cătănie, în basme, în Miorița. Aici, metoda de studiu este cea funcțională, fiindcă funcția este „relația de interacțiune și determinare a părților componente ale unui sistem dat”.

Romanian Folk-Culture. An Introduction (1999) păstrează, în mare, structura unei lucrări a lui Constantinescu apărute la Turku (Finlanda) în 1996, fiind o introducere sintetică în cultura populară românească, cu un public-țintă clar definit, de vreme ce a fost elaborată și editată cu ocazia prezenței României la Smithsonian Folklife Festival de la Washington D.C., în iunie-iulie 1999. Cartea urmărește în primul rând informarea exactă, obiectivă a cititorului

Nicolae Constantinescu

Folclorul, cum poate fi înțeles

Studii și articole de etnologie românească

mediu american cu privire la ansamblul culturii populare românești, de la fixarea riguroasă a cadrului istorico-geografic al constituirii acesteia până la prezentarea concisă a principalelor ei componente (ocupații, așezări și adăposturi, structura socială a satului tradițional, meșteșuguri și artă populară, cultură spirituală, inclusiv un capitol despre dimensiunea sa creștină). Este unul dintre puținele, dar atât de necesarele studii de prezentare științifică, totodată accesibilă, a totalității culturii populare românești în marile ei articulații.

Cu deosebire preocupat de exegeza folclorului, Constantinescu n-a neglijat cercetarea de teren, „Sub zăre de soare” (1973) fiind una dintre cele mai bune cercetări folclorice contemporane, aplicate la specificul unui sat (Oltina). Ea conține 121 de cântece lirice, balade, jurnale orale, poezia obiceiurilor tradiționale și jocuri de copii. Interesantă este aici prezența cântecelor tradiționale de iarnă în forme mult apropiate de cele înregistrate în Dobrogea de Teodor T. Burada în secolul al XIX-lea.

Profesorul Nicolae (Nae) Constantinescu a fost șef al Catedrei de Etnologie și Folclor, membru al Școlii doctorale de la Facultatea de Litere, profesor emerit (consultant) al Universității București. D-l Constantinescu are și o bogată activitate didactică în străinătate, fiind, printre altele, lector de limba română la Universitatea de Stat din Portland, SUA. A ținut cursuri speciale de cultură populară românească la Universitatea din Turku, Finlanda. A fost organizator și participant, cu echipa României, la Smithsonian Folklife Festival, iunie-iulie 1999, la Washington DC. Este membru al Comisiei Naționale pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial și membru al Societății Internaționale de Studiere a Narațiunilor Populare. Întrebat despre viitorul folclorului românesc, profesorul a răspuns următoarele: „Timpul poate să aibă un efect pozitiv: câte dintre cântecele „noi”, cântate pe scenele Cântării României, în urmă cu 25-30 de ani, se mai aud acum? S-au șters complet din memorie. Sper ca viitorul să mă confirme!” ■

Surse: wikipedia.org; cotidianul.ro; aliantanoastră.ro; libnet.ro; constantinescu.ro; adevarul.ro; booknation.ro; adevarul.ro

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Postul Mare, timpul împăcărilor

Sursa foto: Arhiva de Imagine MTR (O-442)

Avem două posturi mai importante într-un an calendaristic: Postul Crăciunului și Postul Paștelui, cunoscut și ca Postul Mare. Acestea făceau ca oamenii să se curețe de tot ceea ce nu era în conformitate cu regulile acceptate prin rit. Postul mare începe la o săptămână după „Lăsatul de Sec de carne” (numit și Carneleagă). Între „Lăsatul de Sec de carne” și „Lăsatul de Sec de brânză” există o săptămână care-i pregătește pe oameni pentru Postul Mare. Acesta este timpul împăcărilor. Neamurile și vecinii își fac vizite și își cer iertare unul de la celălalt. Inutil postești dacă păstrezi dușmănia și răutăți. De „Lăsata Secului” tinerii joacă și se veselesc. Petrecerile lor se numesc în unele locuri „Refenele”. Se bea și se mănâncă pe săturate. Se zice că într-o

Sursa foto: Arhiva de Imagine MTR - Colectia Claudia Mihailescu | Horă, Bucovina (MC-75)

Sursă: Irina Nicolau – „Ghidul sărbătorilor românești”, Ed. Humanitas, 1998

Ziua Cucilor 2026 - la Brănești

„De opincă să te ferești!”

Deși vremea nu ne-a fost prietenă, luni, pe 23 februarie, așa cum ne-am obișnuit deja, la Brănești a avut loc tradiționala Zi a Cucilor. Primul pas a fost făcut în biblioteca CCD Ilfov, unde bibliotecarul Horia Petrescu și prof. Marius Ovidiu Sebe, președintele Asociației Culturale din localitate, ne-au vorbit, documentat, despre păstrarea acestui obicei. D-na Petrescu a prezentat și lucrările realizate de copiii Școlii Gimnaziale Nr. 1 Snagov, care, sub îndrumarea

prof. Florentina Culcescu și bibliotecarului Florian Lungu, s-au documentat despre subiect. Aceste lucrări de desen și pictură li s-au adăugat cărțile prof. Nică D. Lupu, care în volumele Masca, Talismanul și Spirala a surprins pe larg acest obicei local. Trilogia îmbină în mod plăcut informațiile etnografice cu o ficțiune plină de suspans, care cuprinde atât elemente romantice, cât și polițiste, o poveste de dragoste, de aventuri și mister, pe alocuri cu accente horror, toate

condimentate cu un umor fin, de calitate. Cărțile le puteți găsi în biblioteca CCD Ilfov, alături de alte materiale, filme, broșuri, pliante dedicate acestui obicei, realizate începând cu 2007. A urmat o vizită la Școala Gimnazială Nr. 1 Brănești, unde a fost dublu motiv de sărbătoare - Ziua Cucilor și întâlnirea cu elevi și profesori din Macedonia de Nord, aflați în mobilitate ERASMUS+. A fost un bun prilej pentru un schimb cultural între parteneri din două țări cu tradiții și obiceiuri asemănătoare, cu drag de etosul local și național. A urmat deplasarea la Căminul Cultural din localitate, unde au urcat pe scenă și au defilat cucu și cucoaice, mai mici și mai mari, băieții ai Școlii Gimnaziale Nr. 1 Brănești, alături de membrii activi ai Asociației Culturale Brănești, participanți la numeroase festivaluri naționale și internaționale, dedicate acestei sărbători. În fiecare an, cei mai experimentați predau ștafeta celor mici,

pentru a perpetua acest obicei cu rădăcini ancestrale. Oaspeții macedoneni au urmărit informațiile valoroase oferite de prof. Ilfov Sebe Marius Ovidiu, într-o prezentare video care a surprins evoluția sărbătorii Zilei Cucilor, semnificația costumelor și a artei dramatice prin care sunt puse în valoare. După amiază a avut loc marea adunare a cucilor, la Parkland Brănești. Felicitări elevilor de la Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau” și respect profesorilor, părinților și tuturor celor care au dorit să participe la evenimentele dedicate acestei zile. Ei au deschis pârtia, să zicem așa. Lor li s-au adăugat simpli cetățeni care iubesc acest obicei și care și-au dorit să fie prezenți la eveniment. Bătuți pe umăr sau pe spate, ei pot trece mai departe, scuturați de rele și blesteme, pot începe un drum nou prin timp curat, luminat, așa cum a fost odat... ■

George V. GRIGORE

Suntem mai bogați spiritual - 16 românce au fost canonizate ca sfinte, la Catedrala Patriarhală. Patru dintre acestea au legătură cu Ilfovul

George V. GRIGORE

După ce Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat canonizarea a 16 sfinți români, în zilele de 11-12 iulie 2024, Sfântul Sinod a aprobat canonizarea a 16 femei cu viață sfântă (mucenițe, monahii, soții de domnitori, mame de sfinți și mărturisitoare), după cum se arată într-un comunicat al Biroului de Presă al Patriarhiei Române. Aceste sfinte sunt:

1) Doamna Maria Brâncoveanu (1661- 1729), soția Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, cu titlatura de „Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu”, cu cinstire în data de 16 august;

2) Schimonahia Filofteia Antonescu de la Mănăstirea Pasărea (jumătatea sec. al XVIII-lea – 1833), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Filofteia de la Pasărea, mama Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica”, cu cinstire în data de 12 aprilie;

3) Monahia muceniță Evloghia Țârlea de la Mănăstirea Samurcășești-Ciorogârla (1908-1949), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Muceniță Evloghia de la Samurcășești”, cu cinstire în data de 19 decembrie;

4) Schimonahia Elisabeta Lazăr de la Mănăstirea Pasărea (1970-2014), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Elisabeta de la Pasărea”, cu cinstire în data de 5 iunie;

5) Monahia Platonida (1487-1554), soția Sfântului Voievod Neagoe Basarab, cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Platonida de la Argeș (fostă Despina Milița, soția voievodului)”, cu cinstire în data de 26 septembrie;

6) Măndalina Cătălinici (1895-1962), cu titlatura de „Sfânta Magdalena de la Mălăinița”, cu cinstire în data de 15 octombrie;

7) Schimonahia Mavra de pe muntele Ceahlău (sec. XVII-XVIII), titlatura „Sfânta Cuvioasă Mavra de pe Ceahlău”, cu cinstire în data de 4 mai;

8) Schimonahia Nazaria, prima stareță a Mănăstirii Văratice (1697-1814), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Nazaria de la Văratice”, cu cinstire în data de 17 august;

9) Schimonahia Olimpiada, ctitor al Mănăstirii Văratice (1757-1842), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Olimpiada de la Văratice”, cu cinstire în data de 17 august;

10) Olimpia Tănase (1880-1967), mama Cuviosului Petroniu de la Prodromu, cu titlatura „Sfânta Olimpia din Fărcașa”, cu cinstire în data de 4 iulie;

11) Blandina Gobjila (1906-1971), învățătoare, 15 ani deportată în Siberia, cu titlatura „Sfânta Mărturisitoare Blandina de la Iași”, cu cinstire în data de 24 mai;

12) Monahia Elisabeta (Safta) Brâncoveanu (1776-1857), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Elisabeta (Safta) Brâncoveanu”, cu cinstire în data de 17 august;

13) Anastasia Șaguna (1785-1836), mama Sfântului Ierarh Andrei Șaguna, cu titlatura „Sfânta Anastasia Șaguna, mama Sfântului Ierarh Andrei Șaguna”, cu cinstire în data de 1 decembrie;

14) Monahia Filotimia Manolache de la Mănăstirea Râmeț (1896-1989), mama Sfântului Cuvios Dometie cel Milostiv de la Râmeț, cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Filotimia de la Râmeț, mama Sfântului Cuvios Dometie cel Milostiv”, cu cinstire în data de 6 iulie;

15) Monahia Antonina Diaconu de la Mănăstirea Tismana (1923-2011), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Antonina de la Tismana”, cu cinstire în data de 23 decembrie;

16) Monahia Matriona Ciupelea, stareța Mănăstirii Hurezi (1852-1935), cu titlatura „Sfânta Cuvioasă Matriona de la Hurezi”, cu cinstire în data de 5 mai.

Cele 16 românce au fost canonizate în cadrul unei ceremonii desfășurate în data de 6 februarie 2026. Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și ceilalți membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române au slujit la Catedrala Patriarhală cu acest prilej. Evenimentul solemn al proclamării canonizării celor 16 Sfinte femei românce a avut loc spre finalul Sfintei Liturghii. Înainte de începerea Sfintei Liturghii, mai multe moaște au fost așezate în Baldachinul Sfinților spre închinare. Este vorba despre moaștele Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, ale Sfinților Împărați Constantin și Elena, ale Sfântului Ierarh Nectarie de la Eghina și cele ale Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina de la Reședința Patriarhală.

Decizia privind canonizarea a fost luată în luna iulie 2025. „Cele 16 sfinte femei românce canonizate în anul 2025 și proclamate astăzi în Catedrala Patriarhală Sfinții Împărați Constantin și Elena din București sunt repere duhovnicești importante din trecutul istoric al Bisericii Ortodoxe Române, care ne arată, ca niște mame spirituale ale poporului român, calea care duce către Hristos. Ele și-au sfințit viața prin smerenie și dragoste de

aproapele, prin credința lor puternică și curajul mărturisitor, prin răbdarea necazurilor, prin nevoițe și rugăciune. Multe dintre aceste sfinte femei au fost soții și mame, transmițând copiilor lor o educație profund creștină, care a rodit în sfințenie”, a PF Patriarh Daniel, după citirea Tomosului Sinodal de către Episcopul vicar patriarhal Varlaam Ploieșteanul și prezentarea icoanelor sfințelor. Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române a prezentat apoi viețile sfințelor femei românce, „modele de evlavie, dragoste jertfelnică și curaj mărturisitor”, care acoperă o perioadă de peste cinci secole, de la Sfânta Cuvioasă Platonida de la Argeș, născută în secolul al XV-lea, până la Sfânta Cuvioasă Elisabeta de la Pasărea, trecută la Domnul în anul 2014. „De-a lungul timpului, sfintele femei românce au arătat că drumul spre sfințenie nu depinde de apartenența la o anumită categorie socială, ci de conlucrarea persoanei umane cu harul divin. Aceste noi sfinte femei românce ne arată că Biserica Ortodoxă Română a fost totdeauna binecuvântată cu femei credincioase și evlavioase, care „au dus lupta cea bună a credinței și au săvârșit în sfințenie călătoria lor pământească”, (...) în multe forme de slujire: mame ai căror copii au devenit sfinți, care și-au sfințit viața prin dragoste și jertfă în mijlocul familiei, al comunității creștine și al societății; mucenițe care au apărut credința ortodoxă cu sângele lor; monahii care au stat în nevoiță, smerenie, post și neîncetată rugăciune în mănăstiri și în pustie; femei mărturisitoare care au îndurat persecuții pentru numele lui Hristos; soții de voievozi sau domnitori care au sprijinit Biserica și neamul românesc”, a mai transmis Patriarhul. După cum bine ați constatat, din cele 16 sfinte femei, 4 au avut legătură trainică cu județul Ilfov. Este vorba despre primele patru drept numite:

1) Doamna Maria Brâncoveanu (1661-1729), soția Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, cu titlatura de Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu și cu cinstire în data de 16 august (prin Palatele Brâncovenești de la Mogoșoaia și Biserica aflată aici, în Ilfov);
2) Monahia Filofteia Antonescu de la Mănăstirea Pasărea (jumătatea sec. al XVIII-lea – 1833), cu titlatura de Sfânta Cuvioasă Filofteia de la Pasărea, mama Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica și cu cinstire în data de 12 aprilie;
3) Monahia muceniță Evloghia Țârlea de la Mănăstirea Samurcășești-Ciorogârla (1908-1949), cu titlatura de Sfânta Cuvioasă Muceniță Evloghia de la Samurcășești și cu cinstire în data de 19 decembrie;

4) Schimonahia Elisabeta Lazăr de la Mănăstirea Pasărea (1970-2014), cu titlatura de Sfânta Cuvioasă Elisabeta de la Pasărea și cu cinstire în data de 5 iunie.

Pentru a desăvârși această sacră misiune de a pune în valoare suflete alese, anul 2026 a fost declarat Anul omagial al pastorației familiei creștine și Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar – mironosițe, mucenițe, cuvioase, soții și mame – în Patriarhia Română. ■

Surse: basilica.ro

„INFINIT - Brâncuși și transgresarea hotarelor”, la ICR „Mihai Eminescu” din Chișinău

Institutul Cultural Român „Mihai Eminescu” din Chișinău este partener al evenimentului de sculptură contemporană „INFINIT – Brâncuși și transgresarea hotarelor”, organizat la Centrul Expozițional „Constantin Brâncuși” din Chișinău, în perioada 19 februarie – 19 martie 2026.

La Chișinău are loc, în premieră, extinderea celui mai amplu proiect dedicat sculpturii românești contemporane, „Luna Sculptorilor Români”, cea care a ajuns la a VI-a ediție, iar evenimentul marchează împlinirea a 150 de ani de la nașterea lui Constantin Brâncuși și integrează capitala Republicii Moldova în circuitul internațional al acestui important demers cultural. Expoziția este realizată în parteneriat cu Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova, în cadrul proiectului inițiat de Ateneul Național din Iași, cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași, și desfășurat sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO.

Expoziția „INFINIT” propune o reflecție asupra moștenirii artistice și filosofice brâncușiene, explorând ideea de transgresare a materiei și a hotarelor culturale. Conceptul expozițional are ca temă centrală atelierul, înțeles ca spațiu al creației și al transformării materiei în formă esențializată. Structurată simbolic în jurul materialelor fundamentale – lemn, piatră și metal – expoziția reunește lucrări care valorifică principiile definitorii ale operei brâncușiene: simplitatea, echilibrul, verticalitatea și simbolismul arhetipal, reinterpretate în limbaje contemporane. Expoziția reunește artiști din Republica Moldova – Serghei Alesencov, Grigore Băț, Sveatoslav Buza, Mihai Damian, Andrei Dohotaru, Parascheva Popa Donoi, Serghei Golubev, Ioan Grecu, Victor Macovei, Pavel Obreja, Iurie Platon, Vladimir Petricov, Gheorghe Postovanu, Grigore Sultan, Ruslan Tihonciuc, Dumitru Verdianu, Alexei Vidrașco, Valentin Vârtoșu și Ion Zderciuc – alături de artiști din România: Felix Aftene, Vladlen Babcișnețchi, Dinu Câmpeanu, Dan Covătaru, Gabriela Drinceanu, Maxim Dumitraș, Ionuț Filimon, Dumitruș Florea, Vasile Gorduz, Costin Ioniță, Florin Marin, Liviu Mocan, Alexandru Podea, Sorin Purcaru, Mircea Roman și ... ilfoveanul Virgil Scripcariu.

Curatorii expoziției sunt Vladlen Babcișnețchi și Ioan Grecu, iar prezentarea vernisajului a fost susținută de Grigore Ilisei, jurnalist, scriitor și critic de artă din Iași, curator al proiectului „Luna Sculptorilor Români”. ■

Filială a Academiei Române la Chișinău

În Senatul României se află pe traseu legislative un proiect de lege privind înființarea unei filiale a Academiei Române la Chișinău, a patra de acest fel a forului științific.

Noua instituție va reprezenta o viziune comună a savanților și cercetătorilor din spațiul românesc, susține președintele Academiei de Științe a Moldovei, Ion Tighineanu. Rectorul Universității de Stat din Moldova, Igor Șarov, a apreciat această inițiativă, menționând simbolismul pe care îl comportă.

„Vom fi într-o alianță foarte rodnică, foarte productivă pentru oamenii de știință atât de la Chișinău, cât și din București. Proiectul de lege se află în dezbateri în Senatul României și unul dintre puncte este chiar acesta. Când va fi adoptat și aprobat – și nu văd niciun motiv pentru care să fie respins, în special acest articol din proiectul de lege – Academia Română va putea să deschidă o filială la Chișinău, așa cum are, în momentul de față, filiale doar în trei orașe mari istorice din România: Iași, Cluj și Timișoara”, a declarat vicepreședintele Academiei Române Mircea Dumitru.

Academicianul român a accentuat că acest proiect a fost pus în acțiune de președinții celor două foruri științifice din România și Republica Moldova – Ioan-Aurel Pop și Ion Tighineanu. „În vederea consolidării și aprofundării relației dintre cele două academii-surori, susținem proiectul de lege care prevede crearea, la Chișinău, a unei filiale a Academiei Române și ne exprimăm speranța că acesta va fi pus în dezbateri în Senatul României în cel mai scurt timp. În prezent,

eforturile comunității academice de pe ambele maluri ale Prutului sunt orientate spre edificarea unui spațiu cultural, științific și spiritual comun, întemeiat pe valori autentice, tradiții și aspirații împărtășite”, a declarat Ion Tighineanu. El a mai menționat că anul acesta se împlinesc 65 de ani de la fondarea Academiei de Științe a Moldovei și 160 de ani de la crearea Academiei Române. Pe 30 decembrie 2025, președintele Academiei Române, Ioan Aurel Pop, și președintele Academiei de Științe a Moldovei, Ion Tighineanu, au semnat o declarație comună prin care reconfirmă rolul fundamental al instituțiilor academice în consolidarea identității naționale. „Astăzi, în ciuda vicisitudinilor legate de o propagandă nefastă, se știe peste tot în lume că identitatea poporului de pe ambele maluri ale Prutului este românească, iar cele două Academii-surori au avut și continuă să aibă un rol fundamental în apărarea acestui adevăr”, se arată în Declarație. Declarația comună a Academiei Române și a Academiei de Științe a Moldovei a fost urmată de Apelul adresat comunităților științifice și culturale la 15 ianuarie 2026. ■

„Brâncuși, dragostea mea!”, la Bruxelles

Spectacolul „Brâncuși, dragostea mea!” s-a aflat în plin turneu național și internațional, traseu început la Bruxelles în data de 20 februarie 2026, în Sala Oglinzilor (Spiegelzaal) din cadrul GC De Markten. Evenimentul a făcut parte din manifestările dedicate „Anului Brâncuși” și a invitat publicul românesc

și internațional să descopere o latură profund umană a marelui sculptor, printr-o producție multimedia care îmbină teatrul, muzica, proiecțiile și atmosfera boemă a Parisului cu vibrația rădăcinilor românești.

Inspirat de volumul omonim al actriței - scriitoare româno-canadiene Claudia Motea, spectacolul explorează universul intim al lui Constantin Brâncuși, văzut prin poveștile femeilor care i-au influențat viața și creația. Este o incursiune sensibilă în spatele marilor opere, o invitație de a-l redescoperi pe artistul pentru care iubirea a fost o forță creatoare esențială. Seara a continuat cu prezentarea cărții „Brâncuși, dragostea mea”, apărută la Editura Creator (Libris) și tradusă în 12 limbi, o lucrare care a cucerit cititori din întreaga lume.

„Brâncuși, dragostea mea!” a adus la Bruxelles o seară în care arta s-a trăit cu emoție și s-a primit cu inima, o adevărată celebrare a unui artist universal și a sensibilității care ne unește pe toți românii din țară și de dincolo de granițe. ■

Filmele românești pe ecranele celei de-a 76-a ediții a Berlinalei

George V. GRIGORE

În perioada 12-22 februarie 2026, Institutul Cultural Român „Titu Maiorescu” a contribuit la participarea României la a 76-a ediție a Festivalului Internațional de Film de la Berlin și la programele conexe ale acestuia. Evenimentul a avut deschideri simultane în spații consacrate precum Octogon, Potsdamer și Leipziger Platz – pentru întâlniri de coproducție și pitching –, sau Martin-Gropius-Bau, specializat pe European Series și European Film Market.

România a participat în programele competitive și în secțiuni de referință ale festivalului, consolidând vizibilitatea filmului românesc în lume. Filmele românești au fost vizionate în cinci secțiuni ale festivalului: Berlinale Shorts, Forum, Generation Kplus, Berlinale Special (Berlinale Co-Pro Series 2026) și Retrospective. În cadrul competiției Berlinale Shorts, România a fost reprezentată de „Shot Reverse Shot / Plan

Contraplan” de Radu Jude și Adrian Cioflâncă, un documentar care pune față în față fotografiile realizate de jurnalistul american Edward Serotta în România comunistă și imaginile clandestine ale Securității, oferind o perspectivă surprinzătoare asupra istoriei.

Tot în această secțiune, coproducția România-Franța-Liban „Someday, a Child (Yawman ma walad)” de Marie-Rose Osta explorează povestea unui băiat cu daruri supranaturale care trăiește sub amenințarea zilnică a conflictului într-un sat libanez.

În secțiunea Forum a fost selectat lungmetrajul „De capul nostru”, regia Tudor Cristian Jurgiu, un lungmetraj având ca temă izolarea emoțională a unei adolescente care încearcă să creeze o familie surogat pentru doi copii fugari. În secțiunea Generation Kplus, a fost selectat filmul „Atlasul universului” de Paul Negoescu, o coproducție România-Bulgaria care urmărește călătoria unui băiat de zece ani în căutarea pantofului stâng pierdut, oferind publicului tânăr o poveste despre curaj, prietenie și descoperirea de sine. Echipa filmului a fost reprezentată la Berlinale de producătoarele Irina Enea și Adriana Bumbeș, care au participat și la KIDS Regio – Berlinale Meeting Point 2026, eveniment din cadrul marketului de co-producție, cu proiectul de lungmetraj pentru copii „Pericol / Kid Hazard”, o producție de aventură cu parcurs internațional remarcabil, selectată în multiple forumuri și festivaluri internaționale.

În cadrul Berlinale Co-Pro Series 2026, ICR Berlin a susținut participarea producătoarei Anda Ionescu și a regizoarei și scenaristei Cristina Groșan, cu mini-seria TV în dezvoltare „Angelmaker”. Retrospectiva Festivalului include

„Videogramele unei revoluții / Videogramme einer Revolution” de Harun Farocki și Andrei Ujică, un documentar istoric bazat pe arhivele Revoluției Române din 1989, iar la Berlinale Special Gala a fost prezentat „Heysel 85” de Teodora Ana Mihai, un film despre tragedia de pe stadionul Heysel și complexitatea responsabilităților umane în fața catastrofei.

În paralel cu festivalul, ICR Berlin a dezvoltat inițiativa Playlab, platformă experimentală dedicată dialogului interdisciplinar și promovării tinerilor creatori români. Ediția Playlab #2 – „Love, Fear, and Other Rituals. Romanian Film & Art Lounge Berlinale 2026” (17 februarie – 6 martie 2026) care a transformat Galeria ICR Berlin într-un spațiu de întâlnire și reflecție pentru cinești, artiști vizuali, studenți, curatori și publicul larg. Vizitatorii au putut descoperi scurtmetraje studențești românești și proiecte de artă vizuală contemporană care explorează teme precum iubirea, frica și ritualurile actuale.

Berlinale este al doilea festival ca importanță și mărime din Europa, după

Festivalul de Film de la Cannes, și oferă un cadru privilegiat pentru consolidarea vizibilității cinematografului românesc pe plan internațional. Institutul Cultural Român „Titu Maiorescu” din Berlin a sprijinit prezența românești la festival încă din anul 2008, an în care lui Bogdan Mustățea i-a fost decernat „Ursul de Aur” pentru scurtmetrajul „O zi bună de plajă”. În 2010, Florin Șerban a primit „Ursul de Argint” pentru pelicula „Eu când vreau să fluier, fluier”. Anul 2013 a adus României „Ursul de Aur” pentru pelicula „Poziția copilului”, în regia lui Călin Peter Netzer, iar în 2015, pelicula „Aferim!” , în regia lui Radu Jude, a obținut „Ursul de Argint”. Au urmat: în 2016, „Premiul C.I.C.A.E.” pentru pelicula „Ilegitim”, în regia lui Adrian Sitaru; în 2017, „Ursul de Argint” acordat Danei Bunescu, pentru montajul peliculei „Ana, Mon Amour”, în regia lui Călin Peter Netzer; în 2018, „Ursul de Aur” pentru pelicula „Touch Me Not” / „Nu mă atinge-mă”, în regia Adinei Pintilie; în 2020, premiul pentru regie al secțiunii Encounters i-a revenit lui Cristi Puiu pentru „Malmkrog”; în 2021, „Ursul de Aur” a fost câștigat de pelicula „Babardeală cu bucluc sau porno balamuc”, în regia lui Radu Jude; în 2023, „Între revoluții” de Vlad Petri a fost distins cu premiul FIPRESCI în cadrul secțiunii Forum a Festivalului; în 2024, lungmetrajul „Holy Week” / „Săptămâna Mare” de Andrei Cohn a avut premiera mondială în secțiunea Forum și a câștigat Premiul „Giuseppe Becce” pentru Cel mai bun film, acordat de criticii internaționali de film independenți. În 2025, regizorul român Radu Jude a fost premiat cu Ursul de Argint pentru cel mai bun scenariu, pentru filmul „Kontinental '25”. ■

Filmele mele și speranța de a continua...

Fiind copil, magia cinematografului m-a fascinat foarte tare. Când am fost dus de bunica și o mătușă la film pentru prima dată, am fost surprins de cum se vede filmul pe ecran, de cum stau artiștii suspendați pe pânză și nu cad și cum sunt ei așa de mari? În întinerul sălii de cinema se vedea doar o rază de lumină care părea că poartă cu ea actori și decoruri... Cum e asta? Mă întrebam eu, iar bunica și mătușa îmi răspundeau așa ca pentru un copil: „Artiștii dorm acolo sus, în cabină, și când raza de lumină îi luminează, ei încep să joace și noi îi vedem pe pânză”. De..., nici ele nu prea știau nimic, așa răspunsuri ca pentru un copil. Timpul a trecut și în 1955 pe când eram în clasa a cincea, m-am înscris la Palatul Pionierilor la cercul de „Cinematografie”. Acolo am învățat tainele artei cinematografice și artei fotografice de la profesorii Stoicovici și Butak. În anul 1966 m-am înscris la Cineclubul „Cetatea Bucur” a Sindicatelor din București, unde i-am cunoscut pe Andrei Blaier și Alecu G. Croitoru, precum și pe inginerul de sunet Aurel Mășcă de la „Sahia Film” și pe criticul de film Călin Căliman. În 1967,

am inaugurat Cineclubul „Faur Film” al Sindicatului din Uzina „23 August”, primul cineclub uzinal din București. Aici am început să fac primele reportaje. A fost de fapt o școală a regiei, scenariului, imaginii, montajului. Filmele erau slabe și foarte lungi ca timp (de 15-20 minute) și erau alb/negru. Cu timpul am învățat de la profesioniști, precum Alecu G. Croitoru, Lucian Bratu, Andrei Blaier, Geo Saizescu, Ion Popescu Gopo, Victor Antonescu, Nicolae Cabel, Radu Petrescu Aneste și criticii de film Eva Sârbu, Valerian Sava și Călin Căliman, precum și din cărți de specialitate. Am urmat cursurile Școlii Populare de Artă, secțiile regie și imagine film, apoi am făcut filme pe 16 mm. În decursul anilor am realizat 238 de filme de toate genurile, reportaje, raiduri anchetă, documentare, poeme, desene animate, etnografice, filme portret, jurnale de actualități. Filmele au fost prezentate în diverse festivaluri și concursuri, obținând peste 160 de premii interne și internaționale. În continuare voi da o listă cu o parte dintre cele mai bune filme realizate de mine care au primit

cele mai multe premii:

- „Un portret” - un film despre o muncitoare rectificatoare care era fruntașă în producție
- „Disrom” - un film tehnic, alb/negru despre o noutate în domeniul montajului de dispozitive
- „Oamenii oțelului” - un film alb/negru dedicat muncitorilor de la secțiile calde, turnătorii de oțel și forje
- „Reîntâlnirea” - un film document alb/negru al întâlnirii a 4 generații de foști directori ai Uzinelor „23 August”,
- „Îndemănare, precizie, pasiune” - un film color portret al unui muncitor care realiza piese de o mare precizie
- „Grăul” - un film alb/negru, omagiu adus celor care munceau pământurile, seceratul și realizarea pâinii,
- „Totul despre femei” - un film color dedicat femeilor care erau prezente peste tot, de la creșterea copiilor până la cele mai importante meserii din societate
- „Acțiunea transport” - un film sepia, dedicat oamenilor muncii ce nu s-au dat bătuți de la greutățile de producție și prin eforturi colective au găsit soluțiile de a putea transporta

- un gigantic plug de zăpadă pentru calea ferată
- „Din nou despre gimnastică” - un film sportiv alb/negru dedicat copiilor
- „Integrare, specializare” - un film documentar alb/negru despre introducerea noutăților tehnice în producție
- „În numele vieții” - un film sanitar alb/negru despre donatorii de sânge
- „Eren 69” - un film reportaj alb/negru pe film de 8 mm despre prima expoziție industrială la București
- „Reportaje la Dobroiești” - un reportaj alb/negru de la cooperativa de producție agricolă Dobroiești-Ilfov

- „Șantierul refacerii” - un film alb/negru despre devastatorul cutremur din 4 martie 1977
- „Artă, muncă, perseverență” - un film alb/negru care prezintă munca unor acrobați de circ la orele de antrenament și în spectacol
- „Statuile orașului” - un film documentar istoric alb/negru despre statuile din București, Filmele au fost premiate în Germania, Bulgaria, Cehoslovacia, U.R.S.S. și S.U.A. În 1986 am primit „Diploma A.C.I.N.”, cea mai mare distincție dată de Uniunea Cineaștilor din România. La pensie am înființat un cineclub al copiilor la Clubul S.C. FAUR S.A. în 1994. ■

Victor COLONELU, regizor de film

Obiecte datate anul 5.000 îdH, descoperite pe traseul A0

Descoperiri arheologice recente au fost făcute la lucrările Autostrăzii A0 Nord, unde au fost identificate urmele satului vechi Afumați, cimitirul istoric, ceramică, monede și peste 60 de morminte, precum și vestigii mai vechi de secolele XVI-XVII. Mulțumind angajaților primăriei și voluntarilor care au sprijinit cu informații despre istoria bogată a comunei, primarul Gabriel Dumănică a anunțat la Târgul de Turism al României 2026 că recente descoperiri de pe traseul A0 vor fi integrate într-o expoziție și într-un volum despre Afumați.

Au mai fost descoperite situri arheologice suplimentare pe lotul 1 Nord al Autostrăzii A0, efectuându-se lucrări de cercetare arheologică în teren, care vizează 12 situri, atât a cele 4 situri prevăzute în documentația Studiului de Fezabilitate (cunoscute), cât și a celor 8 situri suplimentare, găsite pe teren. Activitatea de cercetare arheologică se desfășoară pentru primele 2 situri din zonele Bâcu (Giurgiu) și Zurbaua (Ilfov), cu 7 arheologi, 6 utilaje, 8 camioane și 60 muncitori, iar în perioada următoare este prevăzută

începerea activității și pe siturile nr. 3 și 4 din Buftea (Ilfov): pe situl 1 (Bâcu) a fost descoperită o locuire din perioada secolelor VI-VII d.Hr., iar pe situl 2 (Zurbaua) au fost descoperite vestigii din Neolitic. Epoca Bronzului, Hallstatt, La Tene, secolele VI - VII d.Hr.. Unele obiecte descoperite datează din anul 5.000 î.Hr.. Chiar dacă s-au descoperit situri arheologice suplimentare, acestea nu vor influența negativ, din punct de vedere al termenului de execuție, graficul lucrărilor, după cum ne anunță secretarul de stat Irinel Scioșteanu. ■

George V. GRIGORE

prof. Marius Ovidiu SEBE

Misterul Anei Ipătescu de la Mănăstirea Pasărea

Mănăstirea Pasărea păstrează un mister care dăinuie de aproape un secol și jumătate. Se spune că aici își doarme somnul de veci Ana Ipătescu, eroina Revoluției de la 1848.

Foto: Constantin Daniel Rosenthal

Eroina a dorit să fie înmormântată aici, iar la moartea sa, în 13 martie 1875, această dorință i-a fost respectată. Totuși, mormântul ei nu a putut fi identificat cu exactitate până astăzi. Un indiciu important a ieșit la iveală în 1985, în timpul renovării cavoului colonelului Petre Ghe. Macca. Atunci a fost descoperită o bucată din crucea de marmură albă a Anei Ipătescu, pe care se mai disting încă inscripțiile: „AICI SE ODIHNESTE ROABA LUI D.ZEU ANA”. Fragmentele par să confirme faptul că eroina Revoluției de la 1848 își doarme somnul de veci în apropierea acestui cavou, deși mormântul său nu a putut fi localizat cu precizie.

Ana Ipătescu, născută la București în 1805, a rămas în istorie prin curajul său

Fragment din crucea de la Mănăstirea Pasărea, despre care se crede că a aparținut eroinei Ana Ipătescu

Ana Ipătescu, în mijlocul Revoluției de la 1848.

din 19 iunie 1848, când, apărând dinspre Podul Mogoșoaiei cu două pistoale în mâini, a strigat către mulțime: „Moarte trădătorilor! Tineri, curaj, salvați libertatea!”. Prezența și hotărârea ei au redat puterea revoluționarilor, care au reușit să elibereze guvernul provizoriu arestat, schimbând cursul evenimentelor. Astăzi, prin indiciile descoperite la Mănăstirea Pasărea, memoria Anei Ipătescu este reînviată, iar lăcașul monahal devine nu doar un spațiu de rugăciune, ci și un loc al aducerii aminte pentru una dintre cele mai curajoase figuri feminine din istoria României. ■

Odă Anei Ipătescu fragment

„La glasul ei aleargă
mulțimea-electrizată,
Copii, bătrâni, tot omul,
cu mâna într-armată,
Urmează pe Eroul, pe
brațul lor purtat –
De brațe erculeene
trăsura-nconjurată
De suflete viteze,
Viteaza escortată,
Sosește, sare, sboara și
eat-o la Palat”.

18 iunie 1848, publicată în „Pruncul Românesc”

Chitila - primul aerodrom și prima școală de pilotaj din România

La 11 iunie 1910 a fost inaugurat primul aerodrom din România, amenajat de avocatul brăilean Mihail Cerchez în localitatea Chitila (jud. Ilfov), în apropierea capitalei. Tot aici a început să funcționeze și prima școală de pilotaj din țară, un proiect ambițios inițiat de Cerchez încă din noiembrie 1909, odată cu înființarea societății comerciale „Cerchez & Co”, care își propunea să dezvolte toate formele de locomotie aeriană. Cu ocazia deschiderii, pilotul francez Guillemin, parte din personalul școlii de aviație, a realizat primul zbor cu avionul deasupra Bucureștiului. În aceeași zi a avut loc și prima parașutare din România, realizată dintr-un balon aflat la o altitudine de 500 de metri.

Complexul de la Chitila a fost un proiect de pionierat în Europa de Est, reunind primul aerodrom, prima școală de zbor și prima fabrică de avioane din România. România s-a numărat printre primele țări din lume care au dotat armata cu aerostate și avioane. Tot în 1910, la 17 iunie, Aurel Vlaicu a realizat primul său zbor cu aparatul „A. Vlaicu nr. I” pe câmpul de la Cotroceni. Aeroplanul a fost realizat la Arsenalul

Armatei cu sprijinul Ministerului de Război. Ulterior, în toamna aceluiași an, Vlaicu a participat la manevrele regale, efectuând un zbor de legătură militară între Slatina și Piatra Olt. Acest moment a reprezentat prima demonstrație oficială a utilității aviației în scopuri militare, marcând începutul Aviației Militare Române. Sublocotenentul Ștefan Protopopescu, figura centrală în această epocă de pionierat, a obținut prima licență de pilot din România în urma pregătirii sale la Școala de la Chitila. A devenit astfel primul pilot al Armatei Române în august 1911, deschizând calea pentru o generație de aviatori dedicați. În urma comandei de avioane Farman, Școala Militară de Aviație a fost înființată la Cotroceni la 1 aprilie 1912, sub comanda maiorului Ion Macri. Aceasta a reprezentat un pas esențial în formalizarea pregătirii piloților și a consolidat rolul aviației în arsenalul militar românesc. În paralel,

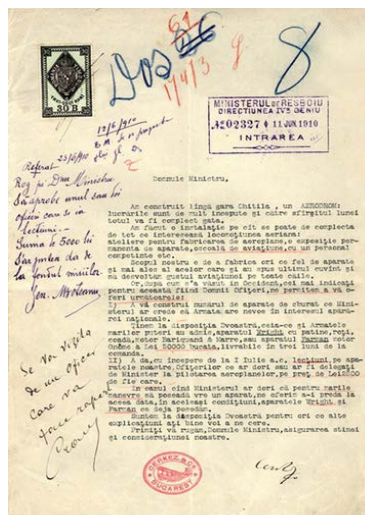
Liga Națională Aeriană, inițiată de Prințul George Valentin Bibescu în mai 1912, a devenit un pilon important în sprijinirea aviației naționale. Prințul Bibescu a jucat un rol semnificativ, nu doar ca pilot și fondator al ligii, dar și prin asigurarea resurselor necesare. Liga a fost o inițiativă complexă, sprijinind financiar și tehnic aviația națională. Fondurile și avioanele furnizate de ligă au contribuit semnificativ la consolidarea capacității aviației românești. În cadrul acestei perioade de creștere și consolidare, Școala Militară de Pilotaj de la Cotroceni, sub îndrumarea lui Ion Macri, a devenit nucleul pregătirii pentru piloții militari români. Liga Națională Aeriană a rămas un partener de încredere, oferind sprijin constant și asigurând că aviația devine o componentă vitală a apărării naționale. Astfel, între anii 1911 și 1912, România a văzut înfăptuirea unei viziuni îndrăznețe, de la comanda primelor avioane la înființarea Școlii Militare de Pilotaj și sprijinul constant al Ligii Naționale Aeriene. Această perioadă a reprezentat un pilon esențial în construirea unei forțe aeriene românești puternice și a consolidat statutul țării ca unul dintre pionierii aviației în Europa. România a devenit una dintre primele țări din lume care a înzestrat forțele armate cu aerostate și avioane, datorită inițiativelor pionierilor precum Mihail Cerchez, Aurel Vlaicu și Ștefan Protopopescu. Astfel aripile spiritului românesc avântat s-au ridicat deasupra norilor încă din 1910. ■

sursa foto: <https://www.aviatori.ro>

right biplanes imported in Bucharest-Chitila for school, 1910.

1910. Avion „Wright” biplan de școală

sursa foto: <https://amnr.defense.ro>

Surse: primariachitila.ro, defenseromania.ro, brailapebune.ro

George V. GRIGORE

Educație fără abandon

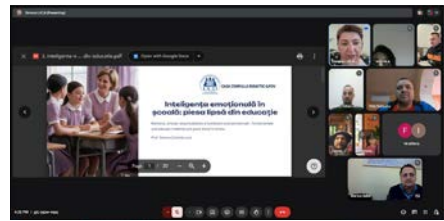
Final cu succes pentru seria 1 de formare din cadrul programului acreditat „Metode de prevenire a abandonului școlar”, dedicat cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial. Primele două grupe de formare au reunit cadre didactice din județele Ilfov, Constanța și Teleorman, confirmând interesul crescut pentru dezvoltarea competențelor necesare prevenirii părăsirii timpurii a școlii. Programul a oferit 60 de ore de formare acreditată (sincron și asincron), 15 credite profesionale transferabile și activități interactive desfășurate online, prin Google Meet și Google Classroom. Structurat în 3 module (Mentorat profesor-elev, Utilizarea TIC în procesul de predare-învățare și Sprijin, îndrumare și consiliere educațională), programul a fost parcurs cu rezultate excelente de cei 46 de cursanți declarați promovați (din 49 înscriși). Formarea a fost susținută de Simona Gabriela Luca și Maria Drăghici, specialiști în consiliere educațională și

intervenție timpurie, sub coordonarea responsabilului de program, prof. metodist Marius-Ovidiu Sebe.

O nouă serie

Casa Corpului Didactic Ilfov anunță începerea celei de-a doua serii de formare în cadrul programului acreditat „Metode de prevenire a abandonului școlar”, dedicat cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial.

Programul a debutat cu două grupe de formare, reunind cadre didactice din localitățile Turnu Măgurele, Talpa, Merenii de Jos și Victor Vlad Delamarina, reflectând interesul crescut pentru dezvoltarea competențelor necesare prevenirii părăsirii timpurii a școlii. Acest program reprezintă un demers important în sprijinirea cadrelor didactice pentru identificarea, prevenirea și combaterea fenomenului abandonului școlar, contribuind la crearea unui mediu educațional mai incluziv și mai eficient. ■

Prof. metodist **Marius Ovidiu SEBE**

Abilitare curriculară pentru educație timpurie

A început a șaptea serie a programului de formare „Abilitare curriculară pentru educație timpurie”, reprezentând ultima grupă inclusă în actuala acreditare furnizată de Casa Corpului Didactic Ilfov. Evenimentul marchează un moment important pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar interesate să își consolideze competențele profesionale în acord cu cerințele curriculare actuale. Programul are ca obiectiv dezvoltarea competențelor necesare aplicării eficiente a curriculumului pentru educație timpurie, printr-o abordare modernă, centrată pe copil. Participanții vor aprofunda aspecte legate de proiectarea didactică integrată, utilizarea metodelor interactive, organizarea mediului educațional și realizarea unei evaluări formative adaptate particularităților de vârstă. Activitățile sunt susținute de prof. Aurelia Dumitrescu și prof. Lucreția Petrache, formatori cu experiență în domeniul educației timpurii și al formării continue. Prin profesionalism și deschidere către schimbul de idei, acestea oferă cursanților repere teoretice clare, exemple de bună practică și instrumente utile pentru aplicarea eficientă a noilor cerințe curriculare. În cadrul primei întâlniri au fost prezentate structura programului,

Prof. metodist **Aurelia DUMITRESCU**

obiectivele și modalitățile de evaluare, fiind încurajate dialogul și împărtășirea experiențelor profesionale. Atmosfera a fost una colaborativă, favorizând constituirea unei comunități de învățare active și implicate.

Seria 7 reunește cadre didactice motivate, dornice să își perfecționeze activitatea și să contribuie la creșterea calității actului educațional în grădinițe. Finalizarea acestei ultime serii din actuala acreditare marchează încheierea unei etape importante pentru Casa Corpului Didactic Ilfov și deschide perspectiva unor noi programe de formare adaptate nevoilor actuale ale sistemului educațional. Prin organizarea acestui program, CCD Ilfov își reconfirmă misiunea de a susține dezvoltarea profesională continuă a personalului didactic și de a contribui la creșterea calității actului educațional. ■

prof. Mariana Marcela LISCAN, director CCD Ilfov
prof. Simona Gabriela LUCA, metodist CCD Ilfov

Definitivul, primul prag în cariera didactică

Joi, 26 februarie 2026, la Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru, s-a desfășurat o activitate de mentorat dedicată cadrelor didactice debutante din învățământul primar – Zona a II-a Ilfov. Evenimentul a fost coordonat de Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, în parteneriat cu Casa Corpului Didactic Ilfov, prin implicarea directă a prof. Corina Ileana Dumitru, inspector școlar pentru învățământ primar, împreună cu doamna prof. Simona Gabriela Luca, metodist CCD Ilfov, prof. Ioana Nicolae și prof. Simona Petrescu, metodiste ale ISJ Ilfov.

Agenda zilei a inclus:

- noutăți legislative privind examenul de definitivare – sesiunea 2026;
- atelier aplicativ – „Definitivul, primul prag în cariera didactică”;
- digitalizarea activității didactice în învățământul primar;
- importanța vocii copilului în clasă și integrarea activităților de public speaking;
- prezentarea oportunităților de formare continuă dedicate debutanților, oferite de Casa Corpului Didactic Ilfov, a proiectelor și programelor naționale și europene, Erasmus+ 2025-1-RO01-KA121-SCH-000337030

Atmosfera întâlnirii a fost autentică și caldă, orientată spre devenire. Dincolo de informațiile legislative și reperle metodice, s-a simțit dorința reală a cadrelor didactice debutante din Zona II Ilfov de a crește profesional, de a înțelege mai bine rolul pe care îl au și de a-și

consolida identitatea didactică. Dialogurile au fost sincere, întrebările pertinente, iar reacțiile au confirmat utilitatea concretă a materialelor prezentate. A fost o întâlnire în care rigoarea profesională s-a împletit cu dimensiunea umană, iar formarea a fost percepută nu doar ca obligație instituțională, ci ca oportunitate de evoluție și asumare a vocației didactice. De asemenea, activitatea a reconfirmat angajamentul ISJ Ilfov și CCD Ilfov de a susține și încuraja profesorii aflați la început de drum, contribuind la consolidarea unei comunități educaționale puternice în județul Ilfov. Participanții au fost anunțați că la CCD Ilfov se vor organiza programe de pregătire pentru susținerea examenului de definitivare și titularizare, cu formatori renumiți din cadrul Facultății de Pedagogie a Învățământului Primar și Preșcolar, precum și cu inspectorii de specialitate din cadrul ISJ Ilfov. Toți s-au arătat deosebit de receptivi, manifestându-și interesul de a participa la aceste programe de pregătire. Prof. Adriana Stoica, inspector școlar general, a transmis încurajări și aprecieri atât organizatorilor, cât și participanților. Atât prin activitățile metodice, cât și prin cursurile de formare, instituțiile de învățământ din județul Ilfov colaborează pentru construirea unei comunități pedagogice care să ofere suport și dezvoltare cadrelor didactice ilfovene, pentru o formare metodică-didactică de calitate. ■

